

پرهیز از ریاکاری

¹ و در آن میان، وقتی که هزاران از خلق جمع شدند، به نوعی که یکدیگر را پایمال می‌کردند، به شاگردان خود به سخن گفتن شروع کرد: ² اول آنکه از خمیرمایه فریسیان که ریاکاری است احتیاط کنید. ³ زیرا چیزی نهفته نیست که آشکار نشود و نه مستوری که معلوم نگردد. ⁴ بنابراین آنچه در تاریکی گفته‌اید، در روشنایی شنیده خواهد شد و آنچه در خلوتخانه در گوش گفته‌اید، بر پشتیامها ندا شود. ⁵ لیکن، ای دوستان من، به شما می‌گویم: از قاتلان جسم که قدرت ندارند بیشتر از این بکنند، ترسان ماباشید. ⁶ بلکه به شما نشان می‌دهم که از کیه باید ترسید: از او بترسید که بعد از کشتن، قدرت دارد که به جهنم بیفکند. بلی به شما می‌گویم: از او بترسید. ⁷ آیا پنج گنجشک به دو فلس فروخته نمی‌شود؟ و حال آنکه یکی از آنها نزد خدا فراموش نمی‌شود. ⁸ بلکه مویهای سر شما همه شمرده شده است. پس بیم مکنید، زیرا که از چندان گنجشک بهتر هستید. ⁹ لیکن به شما می‌گویم: هر که نزد مردم به من اقرار کند، پسر انسان نیز پیش فرشتگان خدا او را اقرار خواهد کرد. ¹⁰ اما هر که مرا پیش مردم انکار کند، نزد فرشتگان خدا انکار کرده خواهد شد. ¹¹ و هر که سخنی برخلاف پسر انسان گوید، آمرزیده شود. اما هر که به روح‌القدس کفر گوید آمرزیده نخواهد شد. ¹² و چون شما را در کنایس و به نزد حکام و دیوانیان برند، اندیشه مکنید که چگونه و به چه نوع حجت آورید یا چه بگویید. ¹³ زیرا که در همان ساعت روح‌القدس شما را خواهد آموخت که چه باید گفت.

مثل توانگر نادان

¹⁴ و شخصی از آن جماعت به وی گفت: ای استاد، برادر مرا بفرما تا ارث پدر را با من تقسیم کند. ¹⁵ به وی گفت: ای مرد، کیه مرا بر شما داور یا مقسم قرار داده است؟ ¹⁶ پس بدیشان گفت: زنه‌ار از طمع بپرهیزید زیرا اگرچه اموال کسی زیاد شود، حیات او از اموالش نیست. ¹⁷ و متلی برای ایشان آورده، گفت: شخصی دولتمند را از املاکش محصول وافر پیدا شد. ¹⁸ پس با خود اندیشیده، گفت: چه کنم؟ زیرا جایی که محصول خود را انبار کنم، ندارم. ¹⁹ پس گفت: چنین می‌کنم: انبارهای خود را خراب کرده، بزرگتر بنا

یسوع یحذر من الرّیاء و یحث علی الشهادة

دون خوف

¹ وَفِي أَثْنَاءِ ذَلِكَ إِذْ اجْتَمَعَ رِبَوَاتُ السَّعْبِ حَتَّى كَانَ بَعْضُهُمْ يَدُوسُ بَعْضًا ابْتَدَأَ يَقُولُ لِتَلَامِيذِهِ: ² أَوَّلًا، تَحَرَّزُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ حَمِيرِ الْفَرِيسِيِّينَ الَّذِي هُوَ الرِّيَاءُ. ³ فَلَيْسَ مَكْنُومٌ لَّنْ يُسْتَعْلَنَ وَلَا خَفِيٌّ لَّنْ يُعْرَفَ. ⁴ لِدَٰلِكَ كُلُّ مَا فَلْتُمُوهُ فِي الظَّلَمَةِ يُسْمَعُ فِي النُّورِ وَمَا كَلَّمْتُمْ بِهِ الْأَذُنَّ فِي الْمَخَادِعِ يُنَادِي بِهِ عَلَيَّ السُّطُوحُ. ⁵ وَلَكِنْ أَقُولُ لَكُمْ: يَا أَجْبَائِي، لَا تَخَافُوا مِنَ الَّذِينَ يَقْتُلُونَ الْجَسَدَ وَيَعْدُونَ دَٰلِكَ لَيْسَ لَهُمْ قِيَا يَفْعَلُونَ أَكْثَرَ، ⁶ بَلْ أَرِيكُمْ مِمَّنْ يَخَافُونَ: خَافُوا مِنَ الَّذِي بَعْدَ مَا يَقُولُ لَهُ سُلْطَانٌ أَنْ يُلْقِي فِي جَهَنَّمَ، تَعَمُّ، أَقُولُ لَكُمْ: مِنْ هَٰذَا خَافُوا. ⁷ أَلَيْسَتْ خَمْسَةُ عَصَافِيرَ تُبَاعُ بِفِلْسَيْنِ، وَوَاحِدٌ مِنْهَا لَيْسَ مَنَسِيًّا أَمَامَ اللَّهِ؟ ⁸ بَلْ شُعُورُ رُؤُوسِكُمْ أَيْضًا جَمِيعُهَا مُخَصَّاهُ، فَلَا تَخَافُوا، أَنْتُمْ أَفْضَلُ مِنْ عَصَافِيرَ كَثِيرَةٍ. ⁹ وَأَقُولُ لَكُمْ: كُلُّ مَنْ اعْتَرَفَ بِي قُدَّامَ النَّاسِ يُعْتَرَفُ بِي ابْنُ الْإِنْسَانِ قُدَّامَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ. ¹⁰ وَمَنْ أُنْكِرَنِي قُدَّامَ النَّاسِ يُنْكِرُنِي قُدَّامَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ. ¹¹ وَكُلُّ مَنْ قَالَ كَلِمَةً عَلَى ابْنِ الْإِنْسَانِ يَعْقُرُ لَهُ، وَأَمَّا مَنْ جَدَّفَ عَلَى الرُّوحِ الْقُدُسِ فَلَا يَعْقُرُ لَهُ. ¹² وَمَتَى قَدَّمْتُمْ إِلَى الْمَجَامِعِ وَالرُّؤَسَاءِ وَالسَّلَاطِينِ فَلَا تَهْتَمُّوا كَيْفَ أَوْ بِمَا تَحْتُجُّونَ أَوْ بِمَا تَقُولُونَ، ¹³ لَّأَنَّ الرُّوحَ الْقُدُسَ يُعَلِّمُكُمْ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ مَا يَجِبُ أَنْ تَقُولُوهُ.

مثل الرجل الغني

¹⁴ وَقَالَ لَهُ وَاحِدٌ مِنَ الْجَمْعِ: يَا مُعَلِّمُ، قُلْ لِأَخِي أَنْ يُقَاسِمَنِي الْمِيرَاثَ. ¹⁵ فَقَالَ لَهُ: يَا إِنْسَانُ، مَنْ أَقَامَنِي عَلَيْكُمَا قَاضِيًّا أَوْ مُقَسِّمًا؟ ¹⁶ وَقَالَ لَهُمْ: انْطَرُوا وَتَحَقَّقُوا مِنَ الطَّمَعِ، فَإِنَّهُ مَتَى كَانَ لِأَحَدٍ كَثِيرٌ فَلَيْسَتْ حَيَاتُهُ مِنْ أَمْوَالِهِ. ¹⁷ وَضَرَبَ لَهُمْ مَثَلًا قَائِلًا: إِنْسَانٌ غَنِيٌّ أَحْصَتْ كُورَتُهُ. ¹⁸ فَفَكَّرَ فِي تَفْسِيهِ قَائِلًا: مَاذَا أَعْمَلُ؟ لَأَنْ لَيْسَ لِي مَوْضِعٌ أَجْمَعُ فِيهِ أَثْمَارِي. ¹⁹ وَقَالَ: أَعْمَلُ هَٰذَا: أَهْدِمُ مَخَارِيظِي وَأَبْنِي أَعْظَمَ وَأَجْمَعُ هُنَاكَ جَمِيعَ غَلَائِي وَخَيْرَاتِي، ²⁰ وَأَقُولُ لِنَفْسِي: يَا نَفْسُ لَكَ خَيْرَاتٌ كَثِيرَةٌ مَوْضُوعَةٌ لِسِنِينَ كَثِيرَةٍ، ²¹ اسْتَرِجِي وَكُلِّي وَاسْتَرِجِي وَافْرَجِي. ²² فَقَالَ لَهُ اللَّهُ: يَا غَنِيُّ، هَٰذِهِ اللَّيْلَةُ تُطْلَبُ نَفْسُكَ مِنْكَ، فَهَٰذِهِ الَّتِي أَعَدَدْتَهَا لِمَنْ تَكُونُ؟ ²³ هَٰكَذَا الَّذِي يَكْنِزُ لِنَفْسِهِ وَلَيْسَ هُوَ غَنِيًّا لِلَّهِ.

یسوع یحذر من هموم الحياة

می‌کنم و در آن تمامی حاصل و اموال خود را جمع خواهم کرد.¹⁹ و نفس خود را خواهم گفت که: ای جان اموال فراوان اندوخته شده بجهت چندین سال داری. الحال بیارام و به اکل و شرب و شادی بپرداز.²⁰ خدا وی را گفت: ای احمق، در همین شب جان تو را از تو خواهند گرفت؛ آنگاه آنچه اندوخته‌ای، از آن کیه خواهد بود؟²¹ همچنین است هر کسی که برای خود ذخیره کند و برای خدا دولتمند نباشد.

توکل بر خدا

²² پس به شاگردان خود گفت: از این جهت به شما می‌گویم، که اندیشه مکنید بجهت جان خود که چه بخورید و نه برای بدن که چه بپوشید.²³ جان از خوراک و بدن از پوشاک بهتر است.²⁴ کلاغان را ملاحظه کنید: که نه زراعت می‌کنند و نه حصاد و نه گنجی و نه انباری دارند و خدا آنها را می‌پروراند. آیا شما به چند مرتبه از مرغان بهتر نیستید؟²⁵ و کیست از شما که به فکر بتواند ذراعی بر قامت خود افزایش دهد؟²⁶ پس هرگاه توانایی کوچکترین کاری را ندارید، چرا برای مابقی می‌اندیشید؟²⁷ سوسنهای چمن را بنگرید چگونه نمو می‌کنند و حال آنکه نه زحمت می‌کشند و نه می‌ریسند، اما به شما می‌گویم که سلیمان با همه جلالش مثل یکی از اینها پوشیده نبود.²⁸ پس هرگاه خدا غلفی را که امروز در صحرا است و فردا در تنور افکنده می‌شود چنین می‌پوشاند، چقدر بیشتر شما را ای سست ایمانان.²⁹ پس شما طالب مباشید که چه بخورید یا چه بپاشامید و مضطرب مشوید.³⁰ زیرا که امت‌های جهان، همه این چیزها را می‌طلبند، لیکن پدر شما می‌داند که به این چیزها احتیاج دارید.³¹ بلکه ملکوت خدا را طلب کنید که جمیع این چیزها برای شما افزوده خواهد شد.

³² ترسان مباشید، ای گله کوچک، زیرا که مَرَضِی پدر شما است که ملکوت را به شما عطا فرماید.³³ آنچه دارید بفروشید و صدقه دهید و کیسه‌ها بسازید که کهنه نشود و گنجی را که تلف نشود، در آسمان جایی که دزد نزدیک نیاید و بید تباه نسازد.³⁴ زیرا جایی که خزانه شما است، دل شما نیز در آنجا می‌باشد.

خادمان کمر بسته

³⁵ کمرهای خود را بسته، چراغهای خود را افروخته

²² وَقَالَ لَتَلَامِذِهِ: مِنْ أَجْلِ هَذَا أَقُولُ لَكُمْ: لَا تَهْتَمُّوا لِحَيَاتِكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَلَا لِلْجَسَدِ بِمَا تَلْبَسُونَ.²³ الْحَيَاةُ أَفْضَلُ مِنَ الطَّعَامِ وَالْجَسَدِ أَفْضَلُ مِنَ اللِّبَاسِ.²⁴ تَأْمَلُوا الْعُزْبَانَ: إِنَّهَا لَا تَزْرَعُ وَلَا تَحْصُدُ وَلَيْسَ لَهَا مَخْدَعٌ وَلَا مَخْرَجٌ وَاللَّهُ يُقَيِّمُهَا. كَمْ أَنْتُمْ بِالْحَرْبِ أَفْضَلُ مِنَ الطُّيُورِ؟²⁵ وَمَنْ مِنْكُمْ إِذَا اهْتَمَّ يَقْدِرُ أَنْ يَزِيدَ عَلَى قَامَتِهِ زِرَاعًا وَاجِدَةً؟²⁶ فَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَقْدِرُونَ وَلَا عَلَى الْأَصْغَرِ فَلِمَآذَا تَهْتَمُّونَ بِالتَّوَاقِي؟²⁷ تَأْمَلُوا الزَّيْتَوِيقَ كَيْفَ تَنْمُو، لَا تَعْبُ وَلَا تَعْرَلُ، وَلَكِنْ أَقُولُ لَكُمْ إِنَّهُ وَلَا سُلَيْمَانَ فِي كُلِّ مَجْدِهِ كَانَ يَلْبَسُ كَوَاجِدَةً مِنْهَا.²⁸ فَإِنْ كَانَ الْعُشْبُ الَّذِي يُوجَدُ الْيَوْمَ فِي الْحَقْلِ وَيُطْرَحُ عَدَاً فِي النَّوْرِ يُلْبِسُهُ اللَّهُ هَكَذَا، فَكَمْ بِالْحَرْبِ يُلْبِسُكُمْ أَنْتُمْ، يَا قَلِيلِي الْإِيمَانِ.²⁹ فَلَا تَطْلُبُوا أَنْتُمْ مَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَسْرُبُونَ وَلَا تَقْلُقُوا.³⁰ فَإِنَّ هَذِهِ كُلَّهَا تَطْلُبُهَا أُمَمُ الْعَالَمِ، وَأَمَّا أَنْتُمْ فَأَبُوكُمْ يَعْلَمُ أَنَّكُمْ تَحْتَاجُونَ إِلَى هَذِهِ.³¹ بَلِ اطْلُبُوا مَلَكُوتَ اللَّهِ وَهَذِهِ كُلَّهَا تُرَادُّ لَكُمْ.

³² لَا تَخَفْ، إِنَّهَا الْقَطِيعُ الصَّغِيرُ، لِأَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ سَرَّ أَنْ يُعْطِيَكُمْ الْمَلَكُوتَ.³³ يَبْغُوا مَا لَكُمْ وَأَعْطُوا صَدَقَةً، اِعْمَلُوا لَكُمْ أَكْبَاسًا لَا تَفْنَى وَكَثْرًا لَا يَنْقُضُ فِي السَّمَاوَاتِ حَيْثُ لَا يَقْرُبُ سَارِقٌ وَلَا يُبْلِي سَوْسٌ.³⁴ لِأَنَّهُ حَيْثُ يَكُونُ كَنْزُكُمْ هُنَاكَ يَكُونُ قَلْبُكُمْ أَيْضًا.

مثل الوكيل الأمين

³⁵ لِيَكُنْ أَحْقَاؤُكُمْ مُنْطَقَةً وَسُرُجُكُمْ مُوقَدَةً، وَأَنْتُمْ مِثْلُ أَتَاسٍ يَنْتَظِرُونَ سَيِّدَهُمْ مَتَى يَرْجِعُ مِنَ الْعُرْسِ حَتَّى إِذَا جَاءَ وَقَرَعَ يَفْتَحُونَ لَهُ لِلْوَقْتِ.³⁷ طَوْبَى لَأَوْلِيكَ الْعَبِيدِ الَّذِينَ إِذَا جَاءَ سَيِّدُهُمْ يَجِدُهُمْ سَاهِرِينَ، أَلَحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ يَمْنَطُوكُمْ وَيُسَكِّتُهُمْ وَيَقْدِّمُ وَيَجِدُهُمْ.³⁸ وَإِنْ أَتَى فِي الْهَزِيعِ الثَّانِي أَوْ أَتَى فِي الْهَزِيعِ الثَّالِثِ، وَوَجَدَهُمْ هَكَذَا، فَطَوْبَى لَأَوْلِيكَ الْعَبِيدِ.³⁹ وَلَيْمَّا أَعْلَمُوا هَذَا، أَنَّهُ لَوْ عَرَفَ رَبُّ الْبَيْتِ فِي آيَةِ سَاعَةٍ يَأْتِي السَّارِقَ لَسَهَرَ وَلَمْ يَدْعُ بَنِيَّهَ يُنْقَبْ.⁴⁰ فَكُونُوا أَنْتُمْ إِذَا مُسْتَعِدِّينَ لِأَنَّهُ فِي سَاعَةٍ لَا تَطْلُبُونَ يَأْتِي ابْنُ الْإِنْسَانِ.

⁴¹ فَقَالَ لَهُ بُطْرُسُ: يَا رَبُّ، أَلَنَّا تَقُولُ هَذَا الْمَثَلُ أَمْ لِلْجَمِيعِ أَيْضًا؟⁴² فَقَالَ الرَّبُّ: فَمَنْ هُوَ الْوَكِيلُ الْأَمِينُ الْحَكِيمُ الَّذِي يُقِيمُهُ سَيِّدُهُ عَلَى خَدَمِهِ لِيُعْطِيَهُمُ الْعُلُوفَةَ فِي جِينِهَا؟⁴³ طَوْبَى لِذَلِكَ الْعَبْدِ الَّذِي إِذَا جَاءَ سَيِّدُهُ يَجِدُهُ يَفْعَلُ هَكَذَا.⁴⁴ بِالْحَقِّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ يُقِيمُهُ عَلَى جَمِيعِ أَمْوَالِهِ.⁴⁵ وَلَكِنْ إِنْ قَالَ ذَلِكَ الْعَبْدُ فِي قَلْبِهِ: سَيِّدِي

يُطْلِعُ قُدُومَهُ، فَيَسْتَدِيُّ يَصْرُبُ الْعُلَمَانَ وَالْجَوَارِي وَيَأْكُلُ وَيَسْرُبُ وَيَسْكُرُ،⁴⁶ يَأْتِي سَيِّدُ ذَلِكَ الْعَبْدِ فِي يَوْمٍ لَا يَنْتَظِرُهُ وَفِي سَاعَةٍ لَا يَعْرِفُهَا فَيَقْطَعُهَا وَيَجْعَلُ تَصِيبَهُ مَعَ الْخَائِنِينَ.⁴⁷ وَأَمَّا ذَلِكَ الْعَبْدُ الَّذِي يَعْلَمُ إِرَادَةَ سَيِّدِهِ وَلَا يَسْتَعِدُّ وَلَا يَفْعَلُ بِحَسَبِ إِرَادَتِهِ فَيُضْرَبُ كَثِيرًا،⁴⁸ وَلَكِنَّ الَّذِي لَا يَعْلَمُ وَيَفْعَلُ مَا يَسْتَحِقُّ ضَرْبَاتٍ يُضْرَبُ قَلِيلًا. فَكُلُّ مَنْ أُعْطِيَ كَثِيرًا يُطْلَبُ مِنْهُ كَثِيرٌ وَمَنْ يُودَعُونَ كَثِيرًا يُطَالِبُونَهُ بِأَكْثَرِ.

يسوع يُقَسِّمُ الْعَالَمَ

⁴⁹ جُنْتُ لَأَلْقِي تَارًا عَلَى الْأَرْضِ، فَمَاذَا أُرِيدُ لَوْ اضْطَرَمْتُ. ⁵⁰ وَلِي صِنْعَةٌ أَصْطَلِعُهَا، وَكَيْفَ أَنْحَصِرُ حَتَّى تُكْمَلَ. ⁵¹ أَنْطَلُبُونَ أَنِّي جُنْتُ لِأَعْطِي سَلَامًا عَلَى الْأَرْضِ؟ كَلَّا، أَقُولُ لَكُمْ، بَلْ أَنْقَسِمَا. ⁵² لِأَنَّهُ يَكُونُ مِنَ الْآنَ خَمْسَةٌ فِي بَيْتٍ وَاحِدٍ مُتَقَسِّمِينَ، ثَلَاثَةٌ عَلَى اثْنَيْنِ وَاثْنَانِ عَلَى ثَلَاثَةٍ. ⁵³ يُنْقَسِمُ الْأَبُ عَلَى الْإِبْنِ وَالْإِبْنُ عَلَى الْأَبِ، وَالْأُمُّ عَلَى الْبَنَتِ وَالْبَنَتُ عَلَى الْأُمِّ، وَالْحَمَاهُ عَلَى كُنْيَتِهَا وَالْكَنَى عَلَى حَمَاتِهَا.

يسوع يُحذِّرُ مِنْ عَدَمِ الْمِبْلَاةِ

⁵⁴ ثُمَّ قَالَ أَيْضًا لِلْجُمُوعِ: إِذَا رَأَيْتُمْ السَّحَابَ تَطْلُعُ مِنَ الْمَغَارِبِ فَلِلْوَقْتِ تَقُولُونَ: إِنَّهُ يَأْتِي مَطَرٌ، فَيَكُونُ هَكَذَا. ⁵⁵ وَإِذَا رَأَيْتُمْ رِيحَ الْجَنُوبِ تَهْبُ تَقُولُونَ: إِنَّهُ سَيَكُونُ حَرٌّ، فَيَكُونُ. ⁵⁶ يَا مُرَاوُونَ، تَعْرِفُونَ أَنْ تُمَيِّزُوا وَجْهَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَأَمَّا هَذَا الزَّمَانُ فَكَيْفَ لَا تُمَيِّزُونَهُ. ⁵⁷ وَلِمَاذَا لَا تَحْكُمُونَ بِالْحَقِّ مِنْ قِتْلِ نُفُوسِكُمْ. حِينَمَا تَذْهَبُ مَعَ حَضِيكَ إِلَى الْحَاكِمِ ابْذُلِ الْجَهْدَ وَأَنْتَ فِي الطَّرِيقِ لَتَتَخَلَّصَ مِنْهُ، لِيَلَّا يَجُزَّكَ إِلَى الْقَاضِي وَيُسَلِّمَكَ الْقَاضِي إِلَى الْحَاكِمِ فَيُلْقِيَكَ الْحَاكِمُ فِي السَّجْنِ. ⁵⁹ أَقُولُ لَكَ: لَا تَخْرُجُ مِنْ هُنَاكَ حَتَّى تُوفِيَ الْقَلَسَ الْأَخِيرَ.

بدارید.³⁶ و شما مانند کسانی باشید که انتظار آقای خود را می‌کشند که چه وقت از عروسی مراجعت کند تا هروقت آید و در را بکوبد، بی‌درنگ برای او بازکنند.³⁷ خوشبحال آن غلامان که آقای ایشان چون آید، ایشان را بیدار یابد. هر آینه به شما می‌گویم که کمر خود را بسته، ایشان را خواهد نشانید و پیش آمده، ایشان را خدمت خواهد کرد.³⁸ و اگر در پاس دوم یا سوم از شب بیاید و ایشان را چنین یابد، خوشا بحال آن غلامان.³⁹ اما این را بدانید که اگر صاحبخانه می‌دانست که دزد در چه ساعت می‌آید، بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت که به خانه‌اش نقب زنند.⁴⁰ پس شما نیز مستعد باشید، زیرا در ساعتی که گمان نمی‌برید پسر انسان می‌آید.

⁴¹ پطرس به وی گفت: ای خداوند، آیا این مثل را برای ما زدی یا بجهت همه؟⁴² خداوند گفت: پس کیست آن ناظر امین و دانا که مولای او وی را بر سایر خدام خود گماشته باشد تا آذوقه را در وقتش به ایشان تقسیم کند؟⁴³ خوشبحال، آن غلام، که آقايش چون آید، او را در چنین کار مشغول یابد.⁴⁴ هر آینه به شما می‌گویم: که او را بر همه ما بملک خود خواهد گماشت.⁴⁵ لیکن اگر آن غلام در خاطر خود گوید: آمدن آقايم به طول میانجامد و به زدن غلامان و کنیزان و به خوردن و نوشیدن و می‌گساریدن شروع کند،⁴⁶ هر آینه مولای آن غلام آید، در روزی که منتظر او نباشد و در ساعتی که او نداند و او را دو پاره کرده، نصیبش را با خیانتکاران قرار دهد.⁴⁷ اما آن غلامی که اراده مولای خویش را دانست و خود را مهباً نساخت تا به اراده او عمل نماید، تازیانه بسیار خواهد خورد.⁴⁸ اما آنکه نادانسته کارهای شایسته ضرب کند، تازیانه کم خواهد خورد. و به هر کسی که عطا زیاده شود، از وی مطالبه زیادت‌ر گردد و نزد هر که امانت بیشتر نهند، از او بازخواست زیادت‌ر خواهند کرد.

تفرقه

⁴⁹ من آمدم تا آتشی در زمین افروزم، پس چه می‌خواهم اگر الآن در گرفته است.⁵⁰ اما مرا تعمیدی است که بیام و چه بسیار در تنگی هستم، تا وقتی که آن بسر آید.⁵¹ آیا گمان می‌برید که من آمده‌ام تا سلامتی بر زمین بخرم؟ نی، بلکه به شما می‌گویم، تفریق را.⁵² زیرا بعد از این پنج نفر که در یک خانه

باشند، دو از سه و سه از دو جدا خواهند شد؛⁵³ پدر از پسر و پسر از پدر و مادر از دختر و دختر از مادر و خارسو از عروس و عروس از خارسو مفارقت خواهند نمود.

شناختن زمان

⁵⁴آنگاه باز به آن جماعت گفت: هنگامی که ابری ببینید که از مغرب پدید آید، بیتأمل می‌گویید باران می‌آید و چنین می‌شود.⁵⁵ و چون دیدید که باد جنوبی میوزد، می‌گویید گرما خواهد شد و می‌شود.⁵⁶ ای ریاکاران، می‌توانید صورت زمین و آسمان را تمیز دهید، پس چگونه این زمان را نمی‌شناسید؟⁵⁷ و چرا از خود به انصاف حکم نمی‌کنید؟⁵⁸ و هنگامی که با مدّعی خود نزد حاکم می‌روی، در راه سعی کن که از او برهی، مبدا تو را نزد قاضی بکشد و قاضی تو را به سرهنگ سپارد و سرهنگ تو را به زندان افکند.⁵⁹ تو را می‌گویم: تا فلس آخر را ادا نکنی، از آنجا هرگز بیرون نخواهی آمد.